

Regiokrante Groningen 2004

2e jaargang, nummer 19 , 13 december 2004

“Vanuit je hart, dan lukt het met de techniek ook wel” Zangeres uit Lewenborg vertelt wat zang en dans voor haar betekent

Als je een CD opzet van Tineke Rouw word je vanaf het begin gegrepen door de ijle, doorleefde, bijna etherische gedragenheid die ze in haar stem weet te leggen. Een vergelijking met Emmylou Harris lijkt zeker niet overdreven. Ze weet waarover ze zingt, wil het uitdragen en contact met de luisteraar maken. Dat is voor haar de waarde van de muziek en de liedjes die ze ten gehore brengt.

De frontvrouw

Ze zit nu toch zeker al 25 jaar in het vak. In 1979 won ze een talentenjacht in Slochteren. Het beloofde singletje ging niet door, maar wel kreeg ze van iemand een telefoonnummer: bel dat maar eens, die zoekt nog een zangeres. Dat was Koen Heidema. Die nam haar aan als zangeres van het snoarenspeel. Dat waren allemaal snaarinstrumenten: banjo, mandoline, contrabas. De groep had ook een eigen repertoire waarmee ze regelmatig op Radio Noord kwamen. Overal traden ze op in middeleeuwse kleding. “Daar moest ik de frontvrouw van zijn. Ik heb daar ongelooflijk veel van geleerd, zoals hoe ik voor mezelf op moest komen. Het was ook altijd heel gezellig om te spelen en te oefenen.” Met de uitspraak dat gezelligheid belangrijk is omdat je dan op mekaar afgestemd raakt is ze het dan ook hartgrondig eens.

Johannes de Heer

Als je in 1979 de eerste prijs wint ben je er natuurlijk al veel langer mee bezig. Tineke was negen toen ze een ukelele kreeg, drie jaar later gevolgd door een gitaar.

Nu krijgen kinderen meteen muziekles, maar in die tijd moest je je er maar mee redden. Ze was niet meer bij het instrument weg te slaan: “Heel jong droomde ik er al van om zangeres te worden en mijn ouders stimuleerden dat ook heel erg. Die kwamen regelmatig tussen de schuifdeuren van de kamer-en-suite staan luisteren. Haar moeder speelde orgel, dus zondag kwam de bundel van Johannes de Heer te voorschijn, kregen alle vijf de kinderen een instrument in handen en werd er gezongen van 'Blijf bij mij Heer', en 'Wilt heden nu treden'.” Later, op verjaardagspartijtjes, had ze altijd de gitaar mee, zong ze Bob Dylan en Joan Baez, en zelfs heeft ze nog de basgitaar gespeeld in een muziekgroepje in Ten Boer.

Podiumdier

Na de periode 'snoarenspeel' kwam het huwelijk en de kinderen, maar ook een aantal keren deelname aan het Noord-Nederlandse Liedjesfestival met zelfgeschreven liedjes, waarbij ze vaak in de prijzen viel. “Dat was het begin van mijn solo-optreden. Ik mag graag op de Bühne staan, dat vind ik leuk en het publiek vindt het leuk. Ik ben een echt podiumdier. Ik wil de

mensen graag bereiken, raken met mijn liedjes, dat is de kick die het me geeft." Ze zou nog wel veel meer willen optreden dan ze nu doet, dus wie interesse heeft:

bel 050-5422270, of e-mail tinekerouw@hotmail.com. Vooral als afwisseling na een portie stevige muziek. Daarna vinden de mensen haar rustige ballades heel aangenaam.

Buikdansen, een way of life

Behalve met het verrijken van de Groningse liedjescultuur houdt Tineke zich ook al jaren bezig met buikdansen. Ze heeft het liever over 'Oriëntaals dansen', want "daar wordt minder over gegiecheld". Hoe groei je in zoiets? Haar zus kwam een keer thuis van een buikdansles gehad en stak Tineke met haar enthousiasme aan. Zij heeft toen cursussen gevolgd in Groningen en diverse workshops in het westen gedaan. Daarna is ze eens gaan kijken bij een les in de Sionskerk. "Toen dacht ik, dat kan ik veel beter. Dus ik heb vijftien vrienden en vriendinnen opgetrommeld in die kerk en zo ben ik begonnen." Overall advertenties opgeplakt, uitgenodigd om in vrouwencentra les te geven en zo werd het steeds meer. Maar een uurtje hier en dan weer een uurtje daar, dat is wel vermoeiend. Dus toen ze een ruimte bij Kolder en Ko kon krijgen was ze er niet meer weg te slaan. "Dat is echt ideaal. Ik mag de ruimte naar eigen smaak inrichten, dus als de vrouwen daar komen, zijn ze meteen in een heel ander sfeertje."

Kippenvel

Al met al doet Tineke dit nu ook alweer 18 jaar. Er zijn nogal wat leerlingen van haar die nu ook les geven, vertelt ze trots. Ze ziet er haar eigen stijl in terug en dat is "best leuk om te zien." Er is geen standaardwerk waarin staat hoe je moet buikdansen. Je moet jezelf daarin ontwikkelen: "Ga goed in je eigen gevoel zitten en probeer dat uit te dragen. Vanuit je hart, dan lukt het met de techniek ook wel. Het hoeft niet in een strakke structuur. Ik leer ze om emoties in de dans te gooien. Dat is veel mooier om te zien. Dan krijg je kippenvel als je iemand ziet dansen. Jij moet het voelen, dan draag je het ook uit."

[Home](#)

[Overzicht artikelen](#)

[E-m@il](mailto:tinekerouw@hotmail.com)

Copyright Regiokrانت Groningen 2004